

**JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU
(sediul central)**

Republica Moldova, mun. Chișinău, str. N. Zelinski, 13
Email: jbotanica@justice.md; Tel.: /+373 22/ 52-20-21
www.instante.justice.md

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu, nr. 28

Judecătoria Chișinău (sediul central), Vă expediază încheierea din data de 09 iunie 2025, precum și înscrisurile ce interesează soluționarea excepției de neconstituționalitate în privința textului „După intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilității/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilității/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvabilitate la ședința de validare a creditorilor” din cuprinsul art. 143 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, ridicată la cererea avocatului Buhnaci Tudor acționând în interesele reprezentantului creditorului, SRL „Volta”, în cauza de insolvabilitate SRL „Spandor” vs SRL „Rotaru Invest”.

Anexe:

1. Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central), din 09.06.2025.
2. Sesizare privind excepția de neconstituționalitate.

**Vicepreședinte interimar
al Judecătoriei Chișinău sediul (central)**

Arhip Alexandru

Ex: Boclinca Gabriela *Boclinca*

ÎN CHEIERE

În numele Legii

09 iunie 2025

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central

În componența completului:

Președintele ședinței, judecătorul

Guțan Vitalie

Grefier

Boclinca Gabriela

examinând în sediul instanței, în ședință publică, în cadrul derulării procesului de insolvență față de debitorul SRL "Rotaru Invest", cererea reprezentantului creditorului SRL "Volta", avocatul Buhnaci Tudor de ridicare a excepției de neconstituționalitate,

A CONSTATAT:

La 15.03.2023, reprezentantul creditorului SRL "Spandor", avocatul Voitic Serghei a depus cerere privind intentarea procesului de insolvență față de debitorul SRL "Rotaru Invest".

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 20.03.2023, a fost admisă spre examinare cererea introductivă a creditorului SRL "Spandor" privind intentarea procesului de insolvență față de debitorul SRL "Rotaru Invest", a fost instituită perioada de observație și a fost desemnat în calitate de administrator provizoriu Postica Andrei.

La 10.05.2023, reprezentantul creditorului SRL "Catol Lux", avocatul Tatiana Crivenco a depus referință prin alăturare la cererea introductivă înaintată de creditorul SRL "Spandor" privind intentarea procesului de insolvență față de debitorul SRL "Rotaru Invest".

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 mai 2023, s-a admis cererea introductivă înaintată de creditorul SRL "Spandor" și cererea creditorului SRL "Catol Lux" de alăturare la cererea introductivă; s-a constatat insolvența debitorului și s-a intentat procesul de insolvență față de SRL "Rotaru Invest", cu numărul de identificare de stat și codul fiscal 1015600011571, cu sediul: MD-2059, str. Petricani, 19/8, mun. Chișinău, R. Moldova; s-a desemnat în calitate de administrator al insolvenței SRL "Rotaru Invest" – Postica Andrei, deținătorul autorizației nr. 173 din 03.02.2015; s-a stabilit termenul despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor până la **26.06.2023**, inclusiv; s-a stabilit ședința de validare a creanțelor la data de **19 septembrie 2023, ora 11-30** în incinta Judecătoriei Chișinău, sediul Central, str. Zelinski, 13, bir. 17-18.

Ședința de validare din 19.09.2023 nu a avut loc, din motiv că la 14.09.2023, reprezentantul lui Rotaru Petru, administratorul SRL "Rotaru Invest", Colesnic Andrei a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 mai 2023.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2023, a fost restituită cererea de apel declarată de Colesnic Andrei, ce acționează în interesele lui Rotaru Petru, ca fiind depusă de o persoană care nu este în drept să declare apel.

Prin încheierea judecătorului din 10.10.2023, a fost stabilită ședința de validare pentru data de 01.11.2023.

Nici ședința de validare stabilită pentru data de 01.11.2023 nu a avut loc, deoarece la 31.10.2023 administratorul SRL "Rotaru Invest", Rotaru Petru a înaintat cerere de

strămutare a cauzei în temeiul art. 43 alin. (2), lit. f) Cod de procedură civilă.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2023, s-a respins cererea de strămutare.

Cauza a parvenit de la instanța ierarhic superioară la data de 20.11.2023 și prin încheierea judecătorului din 20.11.2023, a fost stabilită o nouă ședința de validare pentru data de 13.12.2023.

Nici ședința de validare din 13.12.2023 nu a avut loc, deoarece la 29.11.2023, reprezentantul debitorului SRL "Rotaru Invest", administratorul statutar, Rotaru Petru a înaintat recurs la încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2023, iar prin interpelarea din 29.11.2023, Curtea de Apel Chișinău a interpellat dosarul, fiind expedit la Curtea de Apel Chișinău la data de 30.11.2023.

Cauza privind derularea procesului de insolabilitate abia la 15.05.2025 a parvenit de la Curtea Supremă de Justiție, iar prin încheierea judecătorului din 19.05.2025, a fost stabilită ședința de validare pentru data de 05.06.2025.

În ședința de validare din 05.06.2025, reprezentantul creditorului SRL "Volta", avocatul Buhnaci Tudor a înaintat cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 143 alin. (4) din Legea insolabilității.

Reprezentantul creditorului Serviciul Fiscal de Stat, Railean Medina a lăsat soluția la discreția instanței.

Reprezentantul creditorului BC "ProCredit Bank" SA, Bezverhni Aliona a solicitat respingerea cererii și continuarea ședinței de validare.

Administratorul insolabilității, Postica Andrei a menționat că este prematură examinarea acestei cereri, deoarece a fost depusă și o cerere de subrogare și consideră că este posibilă continuarea ședinței de validare.

Audiind opinia participanților la proces și analizând solicitarea formulată de către reprezentantul creditorului SRL "Volta", avocatul Buhnaci Tudor privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată o admite, din considerentele ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Reglementări similare se regăsesc și în art. 356 Cod de procedură civilă, potrivit căroră cererea de declarare a insolabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolabilității.

Potrivit art. 12¹ alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

(2) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța *nu* este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, *limitându-se exclusiv* la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

(3) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

În acest context, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016, a relevat următoarele: “82. [j]udecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate. 83. Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.”

Din conținutul solicitării de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța reține că aceasta vizează următoarea normă:

- art. 143 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, *”După intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor.”*

În acest context, instanța menționează că, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, articolului 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.

Astfel, sub aspectul verificării întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016, instanța menționează că, normele vizate de către reprezentantul autorului sesizării constituie obiect al controlului de constituționalitate.

De asemenea, ridicarea excepției de neconstituționalitate a fost solicitată de către reprezentantul creditorului SRL ”Volta”, avocatul Buhnaci Tudor, iar norma vizată nu a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Din aceste considerente, ținând cont că norma solicitată a fi supusă controlului de constituționalitate urmează a fi aplicată la soluționarea cauzei deduse judecării (petrecerea ședinței de validare), având în vedere că judecătorul nu trebuie să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normei contestate, instanța admite solicitarea reprezentantului creditorului SRL ”Volta”, avocatul Buhnaci Tudor și ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 143 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 *”După intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor”*.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței, art. 12¹, art. 269-270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

d i s p u n e :

Se admite cererea reprezentantului creditorului SRL "Volta", avocatul Buhnaci Tudor de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 143 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 - *După intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor.*

Se amână ședința de validare până la soluționarea de către Curtea Constituțională a sesizării privind excepția de neconstituționalitate.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere și sesizarea de ridicare a excepției de neconstituționalitate, pentru a fi examinate conform competenței.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

 /semnătura/

Guțan Vitalie

Copia corespunde originalului
Judecătorul

Guțan Vitalie

Uniunea Avocaților din Republica Moldova
Biroul Asociat de Avocați JUST DEBIT
mun. Chișinău, MD 2009,
str. Vasile Alecsandri 19, c. p. 255
e-mail: buhnacitudor95@gmail.com,
tel: +37369609869

Moldovan Bar Association
Associated Law Office JUST DEBIT
mun. Chișinău, MD 2009,
str. Vasile Alecsandri 19, c. p. 255
e-mail: buhnacitudor95@gmail.com,
tel: +37369609869

05.06.2025

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28
MD 2004, Republica Moldova

SESIZARE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție

**Autorul sesizării: Avocat Buhnaci Tudor
din cadrul BAA „JUST DEBIT”**
Sediul: mun. Chișinău, MD 2009, str. Vasile Alecsandri 19, c. p. 255

Funcția: Reprezentantul creditorului Colesnic Andrei

I. OBIECTUL SESIZĂRII

1. Controlul constituționalității prevederilor: *articolului 143 alin. (4) din Legea insolvenței conform căruia „(4) După intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor.”*

2. Declararea drept neconstituțională a prevederilor: *articolului 143 alin. (4) din Legea insolvenței, conform căruia „(4) După intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor.”*

II. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE INSTANȚA DE JUDECĂTĂ

Pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Central (Botanica), în procedura judecătorească Guțan Vitalie, se află în examinare cauza de insolvență, intentată față de debitorul SRL „ROTARU INVEST” (în proces de insolvență).

La data de 10.07.2023, administratorul insolvenței SRL „ROTARU INVEST” (în proces de insolvență) dl. Postica Andrei a depus în instanța de insolvență, tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „ROTARU INVEST” (în proces de insolvență), întocmit la data de 07.07.2023.

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-165/23 din 10.10.2023, s-a stabilit ședința de validare a creanțelor creditorilor față de patrimoniul debitorului SRL „ROTARU INVEST” (în proces de insolvență), pentru data de 01.11.2023, ora 12:30.

Creditorul Colesnic Andrei a depus în instanța de insolvență, contestații împotriva admiterii spre validare a creanțelor creditorilor, în ordinea art. 144 alin. (1,2,3,4) a Legii insolvenței, din motiv că creanțele acestor creditori sunt litigioase, pe rolul instanțelor de judecată de drept comun aflându-se mai multe cauze civile – litigii referitoare la aceste creanțe ale creditorilor și din motivul că creanțele respective nu sunt întemeiate pe acte primare justificative.

Astfel, în speță urmează să se desfășoare ședința de validare a creanțelor creditorilor față de patrimoniul debitorului SRL „ROTARU INVEST” (în proces de insolvență), în baza tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „ROTARU INVEST” (în proces de insolvență), întocmit la data de 07.07.2023 de către dl. Postica Andrei - administratorul

insolvabilității SRL „ROTARU INVEST” (în proces de insolvabilitate) și depus în instanța de insolvabilitate la data de 10.07.2023.

Conform art. 143 alin. (4), care se regăsește în capitolul V (satisfacerea creanțelor creditorilor chirografari, încetarea procesului de insolvabilitate, Secțiunea 1 (înaintarea și validarea creanțelor) din Legea insolvabilității „(4) După intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilității/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilității/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvabilitate la ședința de validare a creditorilor.”

Respectiv, la soluționarea cauzei de insolvabilitate din speță și anume la ședința de validare a creanțelor, instanța de insolvabilitate urmează să aplice exclusiv și inclusiv prevederile art. 143 alin. (4) din Legea insolvabilității, întrucât această normă reglementează în mod direct și specific procedura ședinței de validare a creanțelor, stabilind obligația instanței de a aproba tabelul definitiv întocmit de administratorul insolvabilității. Aplicarea acestei dispoziții este inevitabilă și decisivă pentru soluționarea cauzei, deoarece stabilește cadrul juridic în care instanța își exercită atribuțiile la etapa validării creanțelor creditorilor față de patrimoniul debitorului. Prin urmare, norma de drept prevăzută la art. 143 alin. (4) din Legea insolvabilității, va fi aplicată în mod concret în cauza pendinte și produce efecte directe asupra drepturilor creditorilor și a debitorului, devenind astfel susceptibilă de control de constituționalitate.

Astfel, prin prezenta sesizare avocatul Buhnaci Tudor contestă constituționalitatea prevederilor art. 143 alin. (4) din Legea insolvabilității, fiind în contradicție cu art. 1, art. 16, art. 20, art. 23, art. 26, art. 46, art. 47, art. 54, art. 114, art. 115, art. 119, art. 120 a Constituției Republicii Moldova, art. 1, art. 6, art. 13 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

III. NORMA DE DREPT SUPUSĂ VERIFICĂRII CONSTITUȚIONALITĂȚII

Prezenta sesizare are drept obiect de examinare controlul constituționalității prevederilor: *articolului 143 alin. (4) din Legea insolvabilității conform căruia „(4) După intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilității/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilității/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvabilitate la ședința de validare a creditorilor”,* normele contestate ca neconstituționale fiind următoarele:

Articolul 143. Tabelele creanțelor din Legea insolvenței

(4) După intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificată a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificată a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor.

IV. CADRUL NORMATIV PERTINENT

1. Constituția Republicii Moldova adoptată la 29.07.1994, republicată la 29.03.2016.

Articolul 1. Statul Republica Moldova

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

Articolul 16. Egalitatea

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 20. Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 23. Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 26. Dreptul la apărare

(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

Articolul 46. Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

Articolul 54. Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sânt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Articolul 114. Înfăptuirea justiției

Justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești.

Articolul 115. Instanțele judecătorești

(1) Justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii.

Articolul 119. Folosirea căilor de atac

Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Articolul 120. Caracterul obligatoriu al sentințelor și al altor hotărâri judecătorești definitive

Este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.

2. Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale

Articolul 1. Obligația de a respecta drepturile omului.

Înaltele Părți contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al prezentei convenții.

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil.

Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori la securității naționale [...].

Articolul 13. Dreptul la un remediu efectiv

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și

atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

3. Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale

Articolul 1. Dreptul de proprietate

Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

4. Prevederile relevante din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012

Articolul 110. Evidența creditorilor

(1) În urma intentării procedurii de insolvență sau a inițierii procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi și va înregistra la instanța de insolvență un tabel definitiv al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului născute până la data intentării procedurii de insolvență sau a inițierii procedurii simplificate a falimentului, precizând temeiul, valoarea și rangul lor, indicând pentru fiecare numele/denumirea creditorului, suma solicitată de creditor, suma acceptată de administratorul insolvenței/lichidator după verificare. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă la ședința de validare.

Articolul 141. Statutul juridic al cererii de admitere a creanțelor

(1) Cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art. 19.

(2) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții.

(3) La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Articolul 142. Verificarea creanțelor

(1) Creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvenței, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii.

(2) Nu se supun procedurii de verificare creanțele bugetare rezultând dintr-un document executoriu.

(3) Termenul de verificare a creanțelor și de consemnare în tabelul creanțelor nu va depăși 15 zile lucrătoare. În funcție de circumstanțele cauzei și din motive temeinice, instanța de insolvență poate decide o majorare a termenului prevăzut de până la 15 zile.

(4) Administratorul insolvenței/lichidatorul procedează de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvență și a documentelor depuse și efectuează o cercetare amănunțită pentru a stabili dacă creanța nu este contestată sau în litigiu, care este valoarea exactă conform actelor din care rezultă creanța și prioritatea fiecărei creanțe.

(5) În vederea îndeplinirii atribuției prevăzute la alin. (4), administratorul insolvenței/lichidatorul va putea solicita reprezentantului debitorului explicații, informații și documente suplimentare, după caz.

Articolul 143. Tabelele creanțelor

(1) Ca rezultat al verificărilor făcute în perioada de observare a debitorului, administratorul provizoriu va întocmi și va înregistra la instanța de insolvență un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele împotriva patrimoniului debitorului, precizând că sânt chirografare, garantate, sub condiție sau nescadente și arătând pentru fiecare numele/denumirea creditorului, suma solicitată de creditor și suma acceptată de administratorul provizoriu.

(2) La creanțele garantate se vor arăta: titlul din care izvorăște garanția, rangul acesteia și motivele pentru care creanțele au fost trecute parțial în tabel sau au fost înlăturate.

(3) Tabelul preliminar al creanțelor se va prezenta instanței de insolvență și se va comunica de îndată debitorului și creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar sau respinse, precizând, totodată, și motivele.

(4) După intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor.

(5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvență a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate.

(6) O creanță acceptată și inclusă de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv al creanțelor se consideră validată dacă, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestația ridicată a fost înlăturată. Contestația debitorului nu se opune validării creanței.

(7) În urma verificării tabelului de creanțe definitiv și a materialelor din dosar, cu audierea administratorului/lichidatorului, judecătorul instanței de insolvență va valida creanțele incluse în tabel și necontestate de creditori semnând în rubrica „Validat” în dreptul fiecărei creanțe trecute în tabel de administrator/lichidator. În cazul depunerii contestațiilor, judecătorul va semna în rubrica „Contestat” în dreptul creanței contestate și va consemna personal cu cifre în rubrica „Creanțe cu titlu provizoriu” suma creanței pe care o admite cu titlu provizoriu pe perioada examinării contestației. Judecătorul va menționa în tabel și persoana care a depus contestația. Mențiunile respective vor fi trecute pe cambii și pe alte titluri de creanțe.

(8) Consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanțelor are efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile pentru toate creanțele validate, conform valorii și rangului lor, precum și pentru debitor, administrator/lichidator și pentru toți creditorii chirografari și creditorii garantați. După validarea creanțelor din tabelul definitiv, numai titularii creanțelor consemnate în tabel pot să participe la votul planului de restructurare sau la orice repartiție de sume, în caz de faliment etc.

5. Prevederi relevante din Codul de procedură civilă

Articolul 1. Raporturile reglementate de legislația procedurală civilă

Legislația procedurală civilă a Republicii Moldova reglementează raporturile sociale referitoare la raporturile procesuale civile ce apar la înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești de drept comun în cadrul judecării cauzelor în acțiuni civile, precum și a altor cauze, date în competența lor de prezentul cod și de alte legi.

Articolul 2. Legislația procedurală civilă

(1) Procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de hotărârile și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curții Constituționale, de prezentul cod și de alte legi organice. Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova și prezentului cod.

(2) În caz de coliziune între normele prezentului cod și prevederile Constituției Republicii Moldova, se aplică prevederile Constituției, iar în caz de discordanță între normele prezentului cod și cele ale unei alte legi organice, se aplică reglementările legii adoptate ulterior.

(3) Dacă prin tratatul internațional la care Republica Moldova este parte sânt stabilite alte norme decât cele prevăzute de legislația procedurală civilă a Republicii Moldova, se aplică normele tratatului internațional dacă din acesta nu rezultă că pentru aplicarea lor este necesară adoptarea unei legi naționale.

(4) Legislația procedurală civilă stabilește modalitatea de judecare a cauzelor în acțiuni civile ce rezultă din raporturi juridice civile, familiale, de muncă, locative, funciare, ecologice și din alte raporturi juridice, a cauzelor cu procedură specială și cu procedură în ordonanță (simplificată), precum și a celor care apar în legătură cu executarea actelor instanței judecătorești și actelor altor autorități.

Articolul 4. Sarcinile procedurii civile

Sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice și asociațiilor lor, ale autorităților publice și ale altor persoane care sânt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă și ale altor raporturi juridice, precum și în apărarea intereselor statului și ale societății, în consolidarea legalității și a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

Articolul 5. Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

(2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.

(3) Renunțarea uneia dintre părți la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenții nu are efect juridic, cu excepția cazurilor de încheiere, în condițiile legii, a unei convenții arbitrale.

Articolul 6. Modalitățile de apărare a drepturilor, libertăților și intereselor legitime

Instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Articolul 9. Rolul dirigitor al instanței judecătorești în proces.

(1) Instanței judecătorești îi revine un rol dirigitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

(2) Instanța judecătorească explică participanților la proces drepturile și obligațiile lor procesuale, preîntâmpină asupra urmărilor pe care le poate implica exercitarea sau neexercitarea actului procesual, le acordă sprijin în exercitarea drepturilor, ordonă, la solicitarea părților și altor participanți la proces, prezentarea de probe care să contribuie la adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, conduce dezbaterile judiciare, informează părțile despre posibilitatea inițierii procesului de mediere și ia orice alte măsuri necesare bunei desfășurări a procesului, pune în discuția părților și altor participanți la proces orice împrejurare de fapt sau de drept, efectuează alte acțiuni prevăzute de lege.

Articolul 14. Actele judecătorești de dispoziție

(1) La judecarea cauzelor civile în primă instanță, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere și ordonanță.

(2) În formă de hotărâre se emite dispoziția primei instanțe prin care se soluționează fondul cauzei.

Articolul 15. Folosirea căilor de atac

Participanții la proces și alte persoane interesate ale căror drepturi, libertăți ori interese legitime au fost încălcate printr-un act judiciar pot exercita căile de atac împotriva acestuia în condițiile legii.

Articolul 16. Caracterul obligatoriu al actelor judecătorești

(1) Hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sânt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 19. Înfăptuirea justiției numai în instanță judecătorească

(1) În cauzele civile, justiția se înfăptuiește potrivit reglementărilor legislației procedurale civile și numai de către instanțele judecătorești și de judecătorii ei,

numiți în funcție în modul stabilit de lege. Constituirea de instanțe extraordinare este interzisă.

(2) Hotărârea judecătorească emisă în cauză civilă poate fi controlată și reexaminată numai de instanța judecătorească competentă, în ordinea stabilită de prezentul cod și de alte legi.

Articolul 22 Egalitatea în fața legii și a justiției

(1) Justiția în cauzele civile se înfăptuiește pe principiul egalității tuturor persoanelor, independent de cetățenie, rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere, origine socială, serviciu, domiciliu, loc de naștere, precum și al egalității tuturor organizațiilor, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, subordonare, sediu și de alte circumstanțe.

(2) Privilegiile procesuale ale persoanelor care beneficiază de imunitatea răspunderii civile se stabilesc de prezentul cod și de alte legi, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 25. Principiul nemijlocirii și oralității în dezbaterile judiciare

(1) Instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile și explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio și să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată.

(2) Dezbaterile judiciare se desfășoară oral și în fața aceluiași complet de judecată. În cazul înlocuirii unui judecător în timpul judecării cauzei, dezbaterile se reiau de la început.

Articolul 26 Contradictorialitatea și egalitatea părților în drepturile procedurale

(1) Procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale.

(2) Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecării și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

(3) Instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei.

(4) Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Articolul 168. Primirea și repartizarea cererii de chemare în judecată

(1) Cererea de chemare în judecată introdusă în instanță se repartizează, în termen de 24 de ore, judecătorului sau, după caz, completului de judecată în mod aleatoriu, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

(2) Judecătorul care a primit cererea de chemare în judecată spre examinare verifică dacă aceasta întrunește exigențele prevăzute de lege. Dacă cererea de chemare în judecată nu întrunește exigențele prevăzute de lege, urmează a fi aplicate prevederile art. 171 alin. (1).

(4) Printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs, judecătorul acceptă cererea de chemare în judecată în decurs de 5 zile de la repartizare, dacă legea nu prevede altfel.

Articolul 170. Restituirea cererii de chemare în judecată

(1) Judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă:

c) cererea a fost depusă de o persoană care, în cauza civilă respectivă, nu are capacitate de exercițiu al drepturilor procedurale civile;

e) cererea nu este semnată ori este semnată de o persoană neîmputernicită de a o semna ori este semnată fără a se indica funcția semnatarului;

f) cererea a fost depusă în numele persoanei interesate de către o persoană neîmputernicită de a porni și a susține procesul;

g) la aceeași instanță sau la o alta, se află în judecată un litigiu între aceleași părți, asupra aceluiași obiect și având aceleași temeuri;

i) reclamantul își retrage cererea înainte de emiterea încheierii privind intentarea procesului;

j) la depunerea cererii în procedură specială se constată un litigiu de drept ce ține de competența instanțelor judecătorești.

(2) Cererea de chemare în judecată se restituie printr-o încheiere motivată, în care judecătorul indică instanța unde trebuie să se adreseze reclamantul, dacă cauza nu este de competența instanței respective, sau modalitatea de înlăturare a circumstanțelor ce împiedică intentarea procesului.

(3) În decursul a 5 zile de la data repartizării cererii de chemare în judecată, judecătorul dispune, printr-o încheiere, restituirea cererii și remite reclamantului încheierea și cererea cu toate documentele anexate.

(4) Restituirea cererii de chemare în judecată nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune, împotriva aceluiași pârât, cu același obiect și aceleași temeuri dacă reclamantul a lichidat încălcările.

(5) Încheierea prin care instanța judecătorească restituie cererea în temeiul alin.(1) lit. a), b), c) și g) poate fi atacată cu recurs.

Articolul 171. Cazurile în care nu se dă curs cererii

(1) După ce constată că cererea a fost depusă în judecată fără a se respecta condițiile art.166 și 167 alin.(1) lit. a), b), c) și e), judecătorul emite, în cel mult 5 zile de la repartizarea cererii, o încheiere pentru a nu se da curs cererii, comunicând persoanei care a depus cererea acest fapt de încălcare și acordându-i un termen rezonabil pentru lichidarea neajunsurilor.

(2) Dacă persoana care a depus cererea îndeplinește în termen toate cerințele enumerate în încheierea judecătorului, cererea se consideră depusă la data

prezentării inițiale în judecată. În caz contrar, ea nu se consideră depusă și, împreună cu actele anexate, se restituie reclamantului printr-o încheiere judecătorească ce poate fi atacată cu recurs.

Articolul 238. Procedura deliberării

(1) La deliberare iau parte numai judecătorii în fața cărora a avut loc judecarea cauzei. Completul de judecată deliberează în secret. Divulgarea deliberărilor este interzisă.

(2) Completul de judecată deliberează, sub conducerea președintelui ședinței, toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluționate, apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admiterea acțiunii. Fiecare problemă urmează să fie pusă astfel încât să se poată da un răspuns afirmativ sau negativ.

(3) Hotărârea se adoptă potrivit regulilor stabilite la art.48.

(4) Rezultatul deliberării se consemnează în hotărârea integrală sau în dispozitivul ei, semnat de toți judecătorii care au participat la deliberare, inclusiv de judecătorul care are opinie separată. Modificările operate în cuprinsul hotărârii se consemnează mai sus de semnăturile judecătorilor.

(5) După semnarea hotărârii, nici un judecător nu poate reveni asupra opiniei sale.

Articolul 239. Legalitatea și temeinicia hotărârii

Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată

Articolul 240. Problemele soluționate la deliberarea hotărârii

(1) La deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

(2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanța judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanța audiază din nou pledoariile participanților la proces.

(3) Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Articolul 241. Cuprinsul hotărârii

(1) Instanța judecătorească adoptă hotărârea în numele legii.

(2) Hotărârea judecătorească constă din partea introductivă și partea dispozitivă. În cazurile prevăzute la art. 236 alin. (5), hotărârea judecătorească constă din partea introductivă, partea descriptivă, motivare și dispozitiv. Fiecare parte a hotărârii se evidențiază separat în textul acesteia.

(3) În partea introductivă se indică locul și data adoptării, denumirea instanței care o pronunță, numele membrilor completului de judecată, al grefierului, al părților și al celorlalți participanți la proces, al reprezentanților, obiectul litigiului și

pretenția înaintată judecății, mențiunea despre caracterul public sau închis al ședinței.

(4) În partea descriptivă se indică succint pretențiile reclamantului, obiecțiile pârâtului și explicațiile celorlalți participanți la proces.

(5) În motivare se indică: circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

(6) Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

(7) În cazul în care instanța judecătorească dispune executarea imediată a hotărârii, în dispozitiv se face o mențiune în acest sens. Dacă a respins pretențiile reclamantului, instanța dispune prin hotărâre anularea măsurilor de asigurare a acțiunii.

V. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

Obiectul prezentei sesizări îl constituie controlul constituționalității prevederilor: *articolului 143 alin. (4) din Legea insolvenței conform căruia „(4) După intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor”,* prevederi legale, care afectează drepturile constituționale ale creditorului Colesnic Andrei, cât și a participanților la procesul de insolvență, prevăzute la art. 1, art. 16, art. 20, art. 23, art. 26, art. 46, art. 47, art. 54, art. 114, art. 115, art. 119, art. 120 a Constituției Republicii Moldova, art. 1, art. 6, art. 13 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

✓ Încălcarea art. 1 alin. (3) din Constituție prin aplicarea art. 143 alin. (4) din Legea insolvenței – afectarea valorilor fundamentale ale statului de drept și ordinii constituționale

Articolul 1 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova consacră esența ordinii constituționale: *„Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”*

Această normă nu este doar una declarativă sau ideologică – ea are valoare normativă și integratoare, proiectând exigențe concrete asupra tuturor actelor normative și a interpretării și aplicării acestora de către autorități, inclusiv

instanțele de judecată. Ea definește standardul de constituționalitate al întregului sistem de drept.

În acest sens, elucidăm că statul de drept implică supremația legii, garanția efectivă a drepturilor și libertăților fundamentale și funcționarea autorităților publice în baza legalității, echității și proporționalității.

În speță, prevederile art. 143 alin. (4) din Legea insolvenței, în forma sa actuală, contravine acestor cerințe fundamentale, sub trei aspecte majore:

1. Eroarea funcției instanței de garanție a dreptății și legalității

Norma impune instanței sarcina de a „aproba” tabelul definitiv întocmit de administratorul insolvenței, fără a institui obligația verificării efective, judiciare, a temeiniciei și legalității creanțelor admise în acest tabel definitiv al creanțelor de către administratorul insolvenței. Practic, se atribuie administratorului insolvenței un rol cvasi-jurisdicțional, lăsând instanței de insolvențe un rol decorativ și formal, ceea ce contravine principiului constituțional al supremației justiției ca garant al legalității (art. 114 și art. 115 din Constituție) și vidând de conținut valoarea supremă a dreptății consacrată la art. 1 alin. (3) din Constituție.

Un stat de drept nu poate admite ca drepturile și interesele patrimoniale ale participanților la procesul de insolvențe (creditorilor și debitorului) să fie afectate în mod decisiv printr-un act lipsit de control judiciar real. Aprobarea formală a unui tabel definitiv al creanțelor care poate include creanțe litigioase sau neverificate afectează în mod direct demnitatea umană și libera dezvoltare a personalității, valori ce presupun un cadru procedural corect, previzibil și echitabil.

2. Negarea mecanismului de echilibru și contradicție în proces – afectarea demnității și dreptății

Demnitatea umană, ca valoare supremă, nu poate fi respectată decât într-un sistem procedural în care voința și apărarea fiecărui subiect de drept este luată în considerare în mod efectiv. Excluderea din procedura de validare a unui control contradictoriu real asupra creanțelor acceptate în tabelul definitiv, mai ales în condițiile existenței unor contestații și litigii paralele, anulează posibilitatea participării egale și eficiente a participanților procesului de insolvențe, ceea ce constituie o negare implicită a valorii justiției ca pilon al statului de drept.

Statul de drept nu se definește doar prin adoptarea de norme legale, ci prin asigurarea mecanismelor de verificare imparțială și echilibrată a aplicării acestora. În acest sens, art. 143 alin. (4) din Legea insolvenței creează o zonă de imunitate procedurală pentru deciziile administratorului insolvenței / lichidatorului, fără o cale efectivă de verificare a creanțelor în fapt și în drept de către instanța de insolvențe, încălcând ideea de proces just ca reflex constituțional al statului de drept.

3. Lipsa de proporționalitate și raționalitate juridică – afectarea previzibilității legii

Statul de drept presupune că legile trebuie să fie clare, coerente, previzibile și să servească scopuri legitime într-un mod proporțional. Or, art. 143 alin. (4) din Legea insolvenței nu stabilește nicio garanție procedurală pentru protecția participanților la procesul de insolvențe, împotriva abuzurilor administratorului insolvenței și nu prevede un mecanism transparent pentru excluderea creanțelor nejustificate sau litigioase, admise de către administratorul

insolvabilității spre validare înainte de aprobarea tabelului, din partea instanței de insolvabilitate.

Această lipsă de proporționalitate între scopul urmărit (eficiența procedurii de validare) și mijlocul utilizat (validarea automată a tabelului) afectează coerența și raționalitatea sistemului normativ, ceea ce reprezintă o deviație de la standardele constituționale ale statului de drept.

În lumina celor expuse, se constată că art. 143 alin. (4) din Legea insolvabilității încalcă art. 1 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, întrucât:

- reduce rolul instanței la o formalitate, afectând dreptatea ca valoare supremă;
- nu asigură un cadru contradictoriu efectiv, încălcând demnitatea și egalitatea participanților la procesul de insolvabilitate;
- instituie un mecanism disproporționat și imprevizibil, incompatibil cu exigențele statului de drept.

Astfel, norma criticată nu satisface cerințele constituționale privind calitatea legii, protecția drepturilor fundamentale și echilibrul între autorități, devenind incompatibilă cu ordinea juridică constituțională a Republicii Moldova. În consecință, se impune constatarea neconstituționalității acesteia de către Curtea Constituțională.

Totodată, învederăm că prevederea legală criticată contravine ordinii constituționale prin încălcarea principiilor de egalitate, acces la justiție, drept la apărare, securitate juridică și protecție a proprietății, din considerentele de fapt și de drept ce succed:

1. Încălcarea art. 16 alin. (1) și (2) din Constituția RM – egalitatea în fața legii și respectarea persoanei

Art. 143 alin. (4) din Legea insolvabilității permite ca tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului, inclusiv cele litigioase, să fie aprobat fără un control judiciar efectiv, iar creditorii sau debitorul care contestă anumite creanțe sunt puși într-o poziție procesuală inegală față de cei ale căror creanțe sunt incluse, admise spre validare de către administratorul insolvabilității și validate de către instanța de insolvabilitate fără opoziție.

Această inegalitate rezultă din faptul că:

- administratorul insolvabilității exercită un rol cvasi-jurisdicțional, fără a garanta tratament egal și imparțial;
- unele creanțe sunt „validate” fără ca părțile interesate să aibă posibilitatea reală de a-și susține punctul de vedere în fața unei instanțe.

Astfel, se instituie o formă de discriminare procesuală indirectă, în care anumite categorii de creditorii (cei ale căror creanțe sunt contestate sau aflate pe rol în alte procese) sunt defavorizate în mod nejustificat în raport cu alții, contrar principiului egalității în fața legii.

Prin atribuirea unui rol practic decizional administratorului insolvabilității (în detrimentul instanței de insolvabilitate), fără un mecanism eficient și echitabil de control judecătoresc la momentul validării creanțelor, se creează un tratament inegal între participanții la proces: unii creditorii beneficiază de creanțe incluse fără opoziție, iar alții pot fi excluși pe criterii discreționare, fără intervenția imparțială a

instanței. Aceasta afectează principiul egalității armelor între participanții la procesul de insolvență.

2. Încălcarea art. 20 din Constituția RM – accesul liber la justiție

Art. 20 garantează dreptul oricărei persoane de a obține satisfacție efectivă în fața instanțelor judecătorești împotriva actelor ce îi încalcă drepturile sau interesele legitime. Or, art. 143 alin. (4) din Legea insolvenței creează un mecanism care:

- exclude posibilitatea unui control de fond al legalității și temeiniciei tabelului definitiv de creanțe de către instanța de insolvență;
- mută centrul de greutate al deciziei de la instanța de insolvență la administratorul insolvenței, în absența unui cadru legal contradictoriu, public și motivat;
- afectează direct interesele patrimoniale ale participanților la procesul de insolvență, atât a debitorului cât și a creditorilor fără a le asigura o cale de atac eficientă și un recurs efectiv după aprobarea formală al tabelului definitiv de creanțe de către instanța de insolvență.

Aceasta echivalează cu o îngrădire nepermisă a accesului la justiție, ceea ce este interzis expres de alin. (2) al aceluiași articol 20 din Constituția RM și confirmat de jurisprudența constantă a Curții Constituționale din RM.

3. Încălcarea art. 23 din Constituția RM – securitatea raporturilor juridice și cunoașterea obligațiilor

Aprobarea automată a unui tabel definitiv de creanțe de către instanța de insolvență în ședința de judecată privind validarea creanțelor creditorilor, prin aplicarea doar formală a unei semnături al judecătorului în tabel în privința creanței validate, care include sume litigioase – în lipsa unei examinări judiciare în fond și în drept și a temeiniciei creanței admise de administratorul insolvenței spre validare – creează o incertitudine gravă cu privire la obligațiile și drepturile tuturor participanților la procesul de insolvență.

Participanții la procesul de insolvență, creditorii, debitorul nu pot anticipa efectele juridice ale unui act (tabelul definitiv al creanțelor), care poate fi executoriu chiar dacă nu reflectă o creanță certă, lichidă și exigibilă.

Se creează riscul ca o persoană să fie considerată debitor sau creditor, fără ca această obligație să fi fost stabilită de o instanță sau printr-un act judecătoresc autentic.

Această stare de incertitudine contravine dreptului la securitate juridică, derivat din art. 23 a Constituției RM și recunoscut de Curtea Constituțională ca parte integrantă a statului de drept.

4. Încălcarea art. 26 din Constituția Republicii Moldova – dreptul la apărare

Dreptul la apărare presupune:

- ✓ posibilitatea reală a unei persoane de a combate pretențiile formulate împotriva sa;
- ✓ accesul la un cadru contradictoriu, cu dreptul de a fi asistat de avocat, în fața unei instanțe de judecată imparțiale.

În contextul prevederilor art. 143 alin. (4) din Legea insolvenței, dreptul la apărare este încălcat, deoarece:

- participanții la procesul de insolvență nu dispun de un mecanism efectiv pentru a influența conținutul tabelului definitiv al creanțelor după aprobarea formală a acestuia de către instanța de insolvență;
- instanța de insolvență nu analizează fondul creanțelor (chiar dacă sunt contestate sau sunt obiectul altor cauze pendente);
- cadrul în care se desfășoară „aprobarea” este pur formal, fără garanții de contradictorialitate și motivare.
- Această lipsă de protecție echivalează cu o expropriere a dreptului la apărare, inadmisibilă într-un stat de drept.

5. Încălcarea art. 46 din Constituția RM – dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

Conform acestui articol 46 din Constituția RM, dreptul la proprietate privată, inclusiv creanțele asupra statului, este garantat. Dacă instanța de insolvență nu poate examina temeinicia creanțelor incluse în tabelul definitiv al creanțelor, există riscul ca dreptul de proprietate al debitorului asupra bunurilor sale din masa debitoare sau dreptul de creanță care este considerat un drept de proprietate a altor creditori să fie afectat, prin recunoașterea unor creanțe nejustificate, incorect evaluate, litigioase sau chiar inexistente.

Tabelul definitiv al creanțelor produce efecte directe asupra patrimoniului debitorului și creanțelor creditorilor. Validarea unor creanțe neconfirmate de o hotărâre judecătorească definitivă poate conduce la:

- falimentarea și valorificarea nejustificată a activelor debitorului;
- alterarea ordinii de prioritate între creditori;
- afectarea proprietății legitime a participanților la procesul de insolvență, fără o evaluare independentă și obiectivă.

Astfel, art. 143 alin. (4) din Legea insolvenței permite limitarea, afectarea sau chiar pierderea unor drepturi patrimoniale, fără garanții procedurale, ceea ce contravine art. 46 alin. (1) din Constituția RM și principiului proporționalității prevăzut la art. 54 din Constituția RM.

6. Încălcarea art. 54 din Constituția RM – Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, testul proporționalității

Acest articol 54 din Constituția RM prevede că exercițiul unor drepturi sau libertăți poate fi restrâns numai în condițiile legii și doar dacă este necesar într-o societate democratică. Dacă prevederile legale limitează posibilitatea instanței de a examina creanțele în mod substanțial, acest lucru ar putea constitui o restrângere nejustificată a drepturilor garantate de Constituție, în special a dreptului la un proces echitabil și a dreptului de proprietate a participanților la procesul de insolvență, atât al debitorului cât și a creditorilor.

Art. 54 alin. (1)–(4) din Constituția RM interzice orice limitare a drepturilor fundamentale care:

- ✓ nu este necesară într-o societate democratică;
- ✓ nu este proporțională cu scopul urmărit;
- ✓ afectează însăși esența drepturilor vizate.

În cazul art. 143 alin. (4) din Legea insolvenței:

- nu se poate susține că lipsa controlului judiciar este necesară sau proporțională pentru scopul administrării eficiente a procesului de insolabilitate;
- nu se poate invoca protejarea unui interes public superior care să justifice această restrângere gravă a dreptului de acces la justiție și la apărare a participanților la procesul de insolabilitate, creditorilor și debitorului;
- se afectează însăși existența unor drepturi fundamentale a participanților la procesul de insolabilitate, creditorilor și debitorului, prevăzute la art. 20 – accesul la justiție și art. 23 - dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle din Constituția RM – ceea ce este interzis de art. 54 alin. (3) din Constituția RM, care prevede expres, imperativ și exhaustiv că: prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

Prin urmare, norma de drept contestată, prevăzută la art. 143 alin. (4) din Legea insolabilității nu trece testul de proporționalitate constituțională și este neconstituțională în integralitatea sa, în forma actuală.

7. Încălcarea articolelor 114, 115, 119 și 120 din Constituția RM – exclusivitatea funcției jurisdicționale

Art. 114 și 115 consacră principiul că justiția se desfășoară numai de instanțele judecătorești. Or, art. 143 alin. (4) din Legea insolabilității delegă o funcție decizională esențială (validarea creanțelor) către un participant al procesului de insolabilitate - administratorului insolabilității / lichidatorului, iar rolul instanței de insolabilitate este redus la o aprobare formală.

Aceasta echivalează cu:

- ✓ substituie a instanței de insolabilitate de către unul din participanții la procesul de insolabilitate, conform art. 4 alin. (1) din Legea insolabilității – administratorul insolabilității / lichidatorul, ceea ce contravine art. 114–115 din Constituția Republicii Moldova;
- ✓ lipsirea participanților la procesul de insolabilitate de dreptul la exercitarea căilor de atac reale (art. 119 din Constituția RM), întrucât instanța de insolabilitate nu se pronunță efectiv asupra fondului iar validarea creanței creditorului de către instanța de insolabilitate prin aplicarea semnăturii judecătorului în tabelul definitiv al creanțelor, echivalează cu o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă care nu poate fi contestată cu recurs sau apel de către participanții la procesul de insolabilitate;
- ✓ relativizare a autorității hotărârilor judecătorești definitive (art. 120 din Constituția RM), întrucât creanțele în litigiu sunt înscrise și recunoscute înainte de soluționarea definitivă a cauzei respective.

În concluzie, învederăm că art. 143 alin. (4) din Legea insolabilității contravine unui ansamblu coerent de norme constituționale, întrucât:

- creează un mecanism lipsit de contradicție, imparțialitate și echilibru, în care justiția este înlocuită cu activitatea unui participant la procesul de insolabilitate – administratorul insolabilității / lichidator;
- restrânge în mod nejustificat și disproportionat drepturile constituționale esențiale ale participanților la proces, creditorilor și debitorului, cum sunt accesul la justiție, apărarea, egalitatea și protecția proprietății;

- afectează securitatea raporturilor juridice, stabilind obligații și recunoașteri de creanțe în absența unei instanțe.

Prin urmare, se impune constatarea neconstituționalității art. 143 alin. (4) din Legea insolvenței în forma sa actuală, în măsura în care permite validarea creanțelor fără garanții judiciare reale.

Suplimentar, elucidăm că prevederile art. 143 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149/2012, care consacră validarea de drept, fără act jurisdicțional, a tabelului definitiv de creanțe, sunt neconstituționale și incompatibile cu art. 1, 6 și 13 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, întrucât anulează accesul efectiv la un tribunal, lipsesc părțile interesate de garanțiile unui proces echitabil și de un recurs efectiv, permitând validarea creanțelor printr-un act al unui participant al procesului de insolvență, nesupus controlului judiciar real.

Astfel, articolul 13 din Convenția CEDO garantează dreptul la un recurs efectiv, care prevede că *„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.”*

Articolul 20 din Constituția RM garantează accesul liber la justiție al justițiabilului și prevede expres că *“(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”*

În corespundere cu art. 6 alin. (1) a Convenției CtEDO *“Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.”*

CEDO a admis faptul că articolul 6 stabilește garanțiile procedurale disponibile părților aflate în litigiu. Acest lucru ar fi golit de conținut dacă nu s-ar avea în vedere și accesul la instanță. Prin urmare, dreptul de acces la instanță decurge implicit din dreptul la un proces echitabil în temeiul articolului 6 alin. (1) a Convenției CtEDO.

Procesul este considerat echitabil în funcție de toate circumstanțele cauzei, inclusiv de posibilitatea persoanei de a avea acces la justiție. Se va lua în considerare procedura judiciară în ansamblul său și anume, de la momentul declanșării procedurii, până la soluționarea finală a unei cauze de judecată.

Art. 6 par. 1 din Convenția CEDO prevede nu doar garanții procedurale, ci și un drept autonom, respectiv dreptul de a avea acces la o instanță judecătorească, care, deși nu este prevăzut în mod expres în convenție, s-a dovedit a fi unul dintre cele mai importante elemente ale art.6 și care presupune posibilitatea de valorificare a unui remediu efectiv împotriva încălcărilor comise de către instanțele de judecată și anume dreptul de a contesta actele instanței de fond cu recurs și apel și a obține o remediere efectivă a drepturilor încălcate a justițiabilului.

Totodată, prevederile legale contestate prin prezenta sesizare, raportate la normele relevante ale Constituției și celorlalte prevederi legale invocate în prezenta sesizare, nu corespunde criteriilor de calitate a legii: de previzibilitate și accesibilitate, nefiind formulată cu suficientă precizie, drepturile și obligațiile, permise sau impuse subiecților din normele contestate, care nu sunt adecvate, necesare și proporționale cu celelalte norme prin care se urmărește respectarea drepturilor participanților la procesul de insolvență, fiind astfel contrare art. 23 din Constituție.

În acest sens, autorul sesizării menționează că în Hotărârea nr. 17 din 10 mai 2017 Curtea Constituțională a statuat că: "*Curtea menționează că dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle sale, consacrat în articolul 23 alin.(2) din Constituție, implică adoptarea de către legiuitor a unor legi accesibile, previzibile și clare. Concomitent, Curtea constată, prin prisma articolului 54 alin. (3) din Constituție, că această garanție constituțională nu poate fi restrânsă. Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate - accesibilitate, previzibilitate și claritate - norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție [...]. Curtea reține că previzibilitatea și claritatea constituie elemente sine qua non ale constituționalității unei norme, care în activitatea de legiferare nicidecum nu pot fi omise. Conform testului de proporționalitate, măsura luată trebuie să fie adecvată - să poată în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară - indispensabilă pentru îndeplinirea scopului, și proporțională - să asigure justul echilibru între interesele concrete pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit". (§67-70, 89).*

Totodată, elucidăm că Curtea Europeană al Drepturilor Omului a hotărât că nu poate fi considerată „lege” decât o normă stabilită cu suficientă precizie pentru a permite persoanei să își regleze comportamentul și că, apelând după caz la sfaturile unor experți, acesta trebuie să poată prevedea, într-un grad rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele care ar putea rezulta dintr-un act specific. Certitudinea, deși este de dorit, este uneori însoțită de o rigiditate excesivă; însă legea trebuie să se poată adapta la schimbările de situație.

VI. CERINȚELE SESIZĂRII

Reieșind din motivele expuse *supra*, fiind constatate toate cele 4 condiții necesare pentru a sesiza Curtea Constituțională, în temeiul art. 12¹ CPC, articolului 135 alin. 1 lit. a) și g) din Constituție, precum și al Regulamentului privind procedura

de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională, avocatul Buhnaci Tudor din cadrul BAA „JUST DEBIT”, respectuos,

SOLICITĂ:

1. Primirea și admiterea spre examinare în fond a Sesizării privind excepția de neconstituționalitate ridicată;
2. A supune controlului constituționalității prevederile: articolului 143 alin. (4) din Legea insolvenței, conform căruia „(4) După intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor”.
3. A declara neconstituționale prevederile: articolului 143 alin. (4) din Legea insolvenței conform căruia „(4) După intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor.”

VII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

05.06.2025

mun. Chișinău

Cu înaltă considerațiune,

**Avocatul Buhnaci Tudor
din cadrul BAA “JUST DEBIT”
(în calitate de reprezentant al
creditorului Colesnic Andrei)**